

Nr 519.

Av herr **Hagberg** i Malmö, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts prop., nr 132, angående vissa anslag till civilförsvaret för budgetåret 1952/53 m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 132 angående vissa anslag till civilförsvaret för budgetåret 1952/53 m. m. föreslås att befattningen som ställföreträdande civilförsvarschef i Malmö uppföres i lönegrad Ce 29.

I viss utsträckning ankomma på civilförsvaret och polisväsendet uppgifter, som äro mycket närstående och i många fall ensartade. Detta gäller framför allt sådana uppgifter, som inom civilförsvaret hänföras till tjänstegrenen ordnings- och bevakningstjänsten. På grund av denna gemensamhet i fråga om uppgifterna är det av största vikt, att de bästa förutsättningar skapas för samordningen mellan civilförsvarets och polisväsendets verksamhet. I kritiska situationer under krig är det helt enkelt nödvändigt, att dessa båda organisationer stå under gemensam ledning. Detta intresse blir i allmänhet bäst och säkrast tillgodosett genom att polischefs- och civilförsvarschefsbefattningarna beklädas av en och samma person. 1945 års civilförsvarsutredning uttalar också i sitt betänkande med förslag rörande civilförsvarets organisation m. m. att den förutsätter, att det i flertalet civilförsvarsområden skall befinnas lämpligt att utse polischefen till civilförsvarschef.

En ordning av nu antytt slag synes för Malmö del ofrånkomlig. Knapast någon stad i landet torde ur försvarssynpunkt ha ett så utsatt läge som Malmö. Man har all anledning befara, att staden i händelse av krig på ett relativt tidigt stadium blir isolerad. Vidare kan som troligt antagas, att länsstyrelsen redan i början av krigshandlingarna blir nödsakad söka annan uppehållsort. Det är kanske därför viktigare här än på någon annan plats att få en kraftsamling i den lokala ledningen.

Mot bakgrunden av dessa synpunkter är propositionens förslag, att civilförsvarschefsuppdraget i Malmö skall anförtros polischefen, att hälsa med tillfredsställelse.

Polischefens uppgifter i Malmö äro emellertid så omfattande och krävande, att man ej kan ålägga honom att därjämte såsom civilförsvarschef i fredstid fullgöra alla de arbetsuppgifter och handlägga alla de ärenden, som i allmänhet ankomma på en civilförsvarschef. Detta är ej heller en nödvändig förutsättning för att civilförsvarschefen-polischefen i krig skall vara skickad att samordna och i stort leda civilförsvars- och polisorganisationer-

nas verksamhet. I kungl. civilförvarsstyrelsens petita för budgetåret 1952/53 anges också att civilförvarschefens befattning med civilförsvaret skulle begränsas till företrädesvis större ledningsfrågor av principiell och allmän natur. Övriga på civilförvarschefen ankommande uppgifter måste alltså anförtros en biträdande civilförvarschef. Denne senares arbetsuppgifter komma således att bli mycket omfattande och av mycket kvalificerad art och i stor utsträckning av självständig natur. Det framstår därför som en tvingande nödvändighet att tillse, att denna befattning kommer att beklädas av en inom civilförsvaret väl förfaren och i övrigt dugande person. Endast om man får en biträdande civilförvarschef av sådan kvalitet som nu angivits är det möjligt att organisera civilförsvaret på sådant sätt som i propositionen föreslagits. Av civilförvarsstyrelsens petita framgår också, att det endast är under denna förutsättning som polischefen i Malmö förklarat sig i stånd att motta uppdraget som civilförvarschef.

I sin framställning föreslår civilförvarsstyrelsen att den biträdande civilförvarschefstjänsten (en sammanslagning av befattningen som ställföreträdande civilförvarschef och nuvarande förste byråinspektörsbefattningen vid civilförvarsbyrån i Malmö) skulle vara en byrådirektörsbefattning i lönegraden Ce 31. I propositionen nr 132 har befattningshavaren — i överensstämmelse med ett förslag från statens lönenämnd — emellertid allenast placerats i 29 lönegraden. Vi finna denna placering uppenbart för låg för så omfattande och kvalificerade uppgifter, som komma att vara förenade med denna tjänst. Det torde ej bli möjligt att med en sådan löneplacering besätta densamma med en tillräckligt kvalificerad kraft. I betraktande av det utsatta läge Malmö har och vikten av en stark lokal civilförvarsorganisation därstädes synes den gjorda nedprutningen i fråga om löneplaceringen icke välbetänkt.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen ville besluta sådan ändring i propositionen, att förste byråinspektörsbefattningen omändras till byrådirektörsbefattning tillika ställföreträdande civilförvarschef med placering i lönegrad Ce 31.

Stockholm den 26 mars 1952.

Erik Hagberg,
Malmö.

Olof Andersson,
Malmö.

Ragnar Huss.

Gösta Netzén.

Carl Christenson,
Malmö.

Erik Adamsson.

Jean Braconier.